L?Església contra Occident: la deriva «woke» del Vaticà

Opinió | 19-04-2026 | 16:04

Lleó XIV

L?arribada del papa Lleó XIV el 2025 no ha suposat, segons aquest posicionament, el retorn a l?ordre que alguns esperaven ni tampoc un veritable agent de renovació, sinó la confirmació d?una mutació profunda. L?Església catòlica, sota el paraigua de la ?fraternitat universal?, hauria culminat una transició que la porta ?segons aquesta visió? d?institució espiritual a actor alineat amb dinàmiques globals.

En lloc de defensar els valors que històricament han contribuït a configurar la civilització occidental, el Vaticà hauria adoptat el denominat «wokisme» com a estratègia de supervivència, establint aliances amb interessos que, segons els crítics, tendeixen a diluir les nacions i les identitats sota el marc de la immigració massiva. En aquesta línia, es recupera una frase del papa Francesc publicada a La Croix el 2016 ??Europa té una necessitat crítica de ser fecundada?? interpretada aquí com una metàfora controvertida sobre el futur del continent.

Diversos pensadors són citats per reforçar aquesta tesi. El filòsof Alain de Benoist sosté que el globalisme no persegueix la diversitat real, sinó la creació d?un ?mercat únic de consumidors intercanviables?, mentre que el sociòleg Zygmunt Bauman advertia sobre una ?modernitat líquida? en què els fluxos humans poden ser utilitzats dins les lògiques del mercat. En aquest context, es considera que el Vaticà, en donar suport a determinades polítiques migratòries, podria estar contribuint indirectament a aquestes dinàmiques.

El text també estableix paral·lelismes amb les tesis de Christophe Guilluy sobre l?evolució de l?esquerra contemporània, que hauria abandonat la centralitat de la classe treballadora per focalitzar-se en noves minories i causes identitàries. Aquesta comparació s?utilitza per argumentar que l?Església estaria desviant el focus de qüestions internes rellevants ?com el debat sobre el celibat, el paper de la dona o la transparència? per prioritzar discursos globals.

Finalment, es planteja una reflexió sobre el futur de la institució. Referenciant l?obra L?estranya mort d?Europa de Douglas Murray, es defensa que una civilització que no protegeix les seves arrels corre el risc de desaparèixer. En aquest sentit, el text conclou amb una visió crítica sobre el paper actual del Vaticà, al qual es descriu no com un far orientador, sinó com un actor que accelera processos de transformació profunds.

Aquest article recull una opinió crítica dins un debat ampli i complex sobre el paper de l?Església en el món contemporani, un debat que continua generant posicions diverses tant dins com fora de la comunitat catòlica.

Autor: Narcís Oliveres